

Відкриття тижня математики

*Зала святково прикрашена. На стінах прикріплені плакати з висловами:
Математика — цариця всіх наук.*

Ян Снядецький

Арифметика — наче вхідна брама до всіх інших наук, бо без її пізнання ніхто не може зробити жодного кроку вперед до храму науки.

Феофан Прокопович

У величезному саду геометрії кожний може пайдібрати собі букет за смаком.

Давид Гілберт

Математику вже навіть задля того треба вчити, що вона розум до ладу приводить.

М.В.Ломоносов

Звучить пісня «Дважды два — четыре». Музика В. Шайнського, слова М.Пляцковського).

1-й ведучий.

Увага! Увага!

Послухайте нас!

Цікаву новину

Повідати час.

2-й ведучий.

Увага! Увага!

Не слухайте мимоволі.

Декада науки

Відкривається в школі.

1-й ведучий.

Тиждень казковий, незвичний.

А зветься він — математичний.

Хто розум, увагу, винахідливість має,

Нехай у гості до нас завітає.

2-й ведучий.

А хто ще не встиг

Математику полюбити,

Ми з тим збираємось міцно дружити.

Бо поведемо всіх по дорозі до знань:

Обчислень, задач, міркувань та рівнянь.

1-й ведучий. Діти, а ви дружите з математикою?

2-й ведучий. Як ви думаєте, для чого вона нам потрібна?

1-й ведучий. Послухайте історію. Вона трапилася з однією дівчинкою, яка не хотіла вчити математику.

Дівчинка Оленка математики не знала.
Хоч в школі вона вчилась, та все відставала.
Домашні уроки не хотіла писати,
А тільки перерва, то чути:
«Галинка, дай швидше списати».

Не вчила таблиць, правил не вчила,
А все сміялась та хихотіла.
Не вміла додати, помножить не вміла,
Бо з математикою вона не дружила.

Сором було їй іти в магазин,
Бо продавці усі знали,
Що Оленка – ледача, невміла –
Навіть грошей рахувати не вміла.

2-й ведучий. Діти, а з вами такого не бувало?

1-й ведучий. Ой, хтось до нас іде в гості. Ви здогадалися, хто це?

2-й ведучий. Так, правильно. Це Знайко та Незнайко.

1-й ведучий. Знайку, Незнайку! Чого це ви прийшли до дітей?

Знайко. Я прийшов зі своїм другом Незнайком, щоб ви його переконали в тому, що треба вивчати математику, бо він нізащо цього робити не хоче.

2-й ведучий. Незнайку, чому ти не хочеш вчити математику?

Незнайко. А навіщо вона мені? Без цих знань можна і обійтись.

1-й ведучий. Діти, а давайте зараз разом з Незнайком переконаємось, чи потрібно вчити математику чи ні.

2-й ведучий. Незнайко, уяви, що тобі терміново треба до магазину. А до магазину можна пройти навпростець або через міст. Навпростець відстань від твого будинку до магазину 30м, а через міст 20м, а потім ще 40м. Який шлях буде коротший?

Незнайко. Звичайно, що через міст, бо там дорога краща, і цікавіше йти.

1-й ведучий. Діти, а як думаєте ви?

Знайко. Бачиш, Незнайку, ти помилився, бо треба було додати числа 20 і 40. І порівняти цю суму з числом 30. А додавати ти не вмієш.

2-й ведучий. Незнайку, а спробуй дати відповіді на такі питання:
Скільки ніг у карася?

Незнайко. Та, звісно, що дві, бо у мене їх також дві.

1-й ведучий. Діти, а як ви думаєте?

2-й ведучий. Скільки крил у поросяти?

Незнайко. У пташки два крила, а у поросяти чотири. Так швидше і вище можна злетіти.

1-й ведучий. Діти, а що на це ви скажете Незнайку?

2-й ведучий. Скільки лап у індика?

Незнайко. Мабуть дві.

1-й ведучий. Діти, а як би ви відповіли на це запитання?

2-й ведучий. Скільки гребенів у гусеняти?

Незнайко. Це я вже точно знаю: один гребінь.

1-й ведучий. Діти, це правда?

Знайко. Бачиш, Незнайку, весь час ти помилявся. А все тому, що не вчиш математику.

2-й ведучий. Незнайку, то ти переконався, що математичні знання дуже всім необхідні.

Незнайко. Не дуже я й переконався, бо на всі запитання відповідав сам.

Нехай тепер діти відовідають, а я послухаю, чи правду вони говорять.

1-й ведучий. Ну що ж, діти, переконаємо Незнайку, що ми добре знаємо математику.

2-й ведучий. Отже, подумаємо над такими запитаннями.

Півень на базар ходив,

50 кептариків купив.

Вдягся сам, вдяглася квочка,

Сім синів вдяглись, три дочки.

Решту кептариків одягли журавлики.

Скільки ж кептариків одягли журавлики? (38)

1-й ведучий. Назвати 5 днів підряд, не називаючи ні чисел місяця, ні днів тижня. (*Позавчора, вчора, сьогодні, завтра, післязавтра*).

2-й ведучий. У дитячому садку обідало 10 дітей. Няня принесла один десяток яблук. Чи вистачить кожній дитині по одному яблуку? (*Так*).

1-й ведучий. Гриць з бабусею пішли в магазин. Бабуся купила 1 кг цибулі, 2 кг моркви і 3 кг капусти. Які овочі може нести Гриць, якщо бабуся дозволяє йому піднімати не більше 4 кг? (*Капусту і цибулю або моркву і цибулю*).

2-й ведучий. У дівчинки було 4 копійки. Які монети могли бути в дівчинки? (*1 к., 1 к., 1 к., 1 к.; 1 к., 1 к., 2 к.; 2 к., 2 к.*).

1-й ведучий. Ну що, Незнайку, побачив, що діти на всі запитання дали правильні відповіді, а все тому, що вони ходять в школу і вчать математику.

Знайко. Ну що, друже, переконався, що треба вчити математику.

Незнайко. Тепер переконався. Обіцяю, що теж буду і вчити. Я буду старатися.

2-й ведучий. Діти, до нас знову хтось іде у гості.

(*З'являється Математика — дівчина у розкішній, гарній сукні, а на голові — корона*).

Я — Математика, всіх наук цариця.

Я ваша вірна помічниця

Хоч суворою буваю,

Та усе на світі знаю.

Що помножить, як віднять,

Поділити як, додать.

У цьому всьому я лад знайду

І не дам потрапити в біду.

Нехай голос мій далеко лине:

Вивчайте, вивчайте, вивчайте мене!

Я чула всю вашу розмову і вирішила до вас завітати. Приємно, що діти дуже добре мене знають, і навіть сьогодні в цьому переконався Незнайко. Я хочу вас усіх запросити до мене в гості, і тому вручаю вам запрошення.

(Математика вручає старостам кожного класу листівки-запрошення, у яких зазначено час проведення певного заходу).

Математика. Діти, то ви прийдете до мене?

Я кажу усім до побачення, тому що ще поспішаю не в одну школу завітати.

1-й ведучий. І ми прощаємося з вами. До нових зустрічей!